Wana foe fuut fõa, läts feda kuulden weel fuurembas, ta otse ka ufinaste kohru jõle ülles, nina läts neid, kui werd pitte, mõrtsukale jõrge. Ent kahrul olli nüüd kõik pehmesest foe põõge peasti täus ja ta puhas wagufaste ja magufaste puhma all. Torfadeste hüle fufi mõtlukale mann, kommas ilma kuulmata tenä mas lahti, wõtt oma poja kahru kõrtsst wälla, ja annab fuure kivi fiima afemele, nina ummel kõtu nahagi kõwaste kimmi. Sapi tulli omma poigega rõõmsalt edesi, ja läs omma teida.

Sini kahr üles herõsi, nina endsk wõsi: Kergelt joosfma tahtsi nooda — olle ta kange, kui pun tuisa. Sida aja peraft sai temäst weel parhillane kaso, kellest sügi kange oled omandusest jäi, sest et fufi ehinarre ofa kiwwe kõtte wei, ninn fiima sisse ummel mis tälle mündagi porar palus olli.

Andri Kaudpun
Wõhsiküla mõisast.

3. Purjagoja Kingsep.

Wanast saat peremeest sulase fuurste, peratõke mõtsa, üttsinda puid regoma. Olli waene meest minne tunni, kui rõhn, kiwwega tugeva pun tüwe külge ja kõputanu, et tüdä maha reko — sõit ütte kesknädse hommiga, ilusin rõivin meest tälle mann ja nodas kõnelema: „Kuule meest! Ma tule taiwast, sõit walguse maalt, englide selsist maha, ja kuulsin sulle, et täämba taiwan ja maa pääl weel fuurem pühä om, kuna sa mitte tõõd ei pia tegema!" Sulane ütel: „Kuis nii, täämba pühäpäiw om, kuna meie ja eila tõda pühendame, see ei ole õige!" Ent wõõras kinnitas üle pääle: „Täämba on pühapäiw, ja sa ei pia mitte tõõd tegema!" Sulane ütel nüüdsite: „Olgu nu pühäpäiw, wai mis tahad. Ma ole peremehe käsu pääl wälja ja pia tõõd tegema;" nink ta regi puid edesi. Wõõras läts õra. Õhtul päiwal, kui sulane jälle mõtsa läs nina kõik regoma naas, — tulli eilesküne meest sinna ja ütel: „Kuule meest! Ma tule taiwast, sõit walguse maalt, englide selsist maha, ja kuulsin sulle et taiwan ja meapääl täämba weel fuurem pühä om kui eila, kuna sa mitte tõõd ei pia tegema!" Mõistat meest, ma ole ja sesus, kedä sa ommete kuulma ja ufkma peas!"

Waene meest sai seda kuulden mõtlike, nina naas nüüdse jällegi regoma ütelden: „Ole sa sesus wai kia tahd, ma tija et täämba om

õi pein, kuna ma ommete oma perremehe tõõd pia tegema." Sa ta regi fuure raudnaga edesi, kuna wõõras sihatse, nõnn naaga, mont, mõtle läs. Ent meest tulli õdangult kodo, kõneli orja lugu perremehele kah, ker sulapele nõuwa ond, täll opetaja mann nimä, nina sääl nõuwo kõsi, mis sugune see taiwalik wõõras peas olema, ja mis tema kärsäga tulep teta. Sulane läs ja kõneli kah opetajale, mis ta mõtles kuulnu ninn nõrnin. Opetaja ütel: „Kui tema kennest weel Jeesusest ninitsep, siis ütle: „Kui sa tõeste Jeesus olet, siis näita mulle ommi kaawu!"

Kui sulane kolmandamal päiwal jällegi oman ametin, mõtsa olli, tulli jälle tuttu wõõras mann ja ütel: „Kuule meest! Ma tule taiwast, sõit walguse maalt, englide selsist maha, ja kuulsin sulle, et täämba taiwan ja maa pääl weel see kõige fuurem pühä om, kuna sa mitte tõõd ei pia tegema." Kui ta nägi et sulane weel seda tähele ei panne, lugu nuid edesi regi, ütles ta: „Ker mõistat meest, ma ole ja Jeesus, kedä sa ommete kuulma ja ufkma peas!" Sulane saisatse oma tõõga, nina ütel: „Kui sa tõeste Jeesus oled, siis näita mulle ommi kaawu!"

Nüüd naast taiwalik wõõras, mõtsjeesus, mehe mont mõtsa poolu minema ütelden: „Ker sinna nii togar on opanu!" Wõtsik ta wana kuust edesi olligi, ker sihk kaija pilgugu oja tubli tõõtegija pääle kaes, ker truiste ka sellega kunala käsku täitsep, kuna laiskus ojainemise man tema (kuradi) pää padi om, kelle pääl ta rahuliste wõip kingada. —

Jakob Oliver.

4. Mõisnik kuuma wõõle-pääl.

Nüüd, kuna „puna pürsi puid regowa, sini saigi sitta heitwa," om lugu koopis täine kui enne, kuna „puna pürsi" ja „sini saigi" regajogi werisi, peletsi; nina neide esst mitu peoa, palja pääga, rändedi. Et ütsgutsse „õrne" ja „walu" ajast olli ütsmõisnik ka õige tahtmata kombel, kuuma kodko jahtunu, ker teda enne õrsemineist weel rõlga rasse wiisiga waiwas ja wilgas. See lugu ond mehelesele täise mõtte pääle, sest kui pia wõip tema nüüdsamasugune olla, kui see waene orjagi, kelle tema patane wai wõip kimmatada ja heiditada. Mõis sis, kui „wagla" wahel ei tee, kerra ja